

Gældende ret

Ved lov nr. 1392 af 20. december 2004 blev alkoholsodavand, som enten er baseret på malt(øl), vin, frugtvin eller spiritus, pålagt tillægsafgift. Tillægsafgiften lægges oveni øl-, vin- eller spiritusafgiften på produkterne.

Uanset alkoholens oprindelse i alkoholsodavand er der tale om ensartede produkter – både i udseende og smag. Tillægsafgiften på malt- og vinbaserede alkoholsodavand blev derfor udformet således, at der opnåedes en afgiftsmæssig ligestilling mellem de forskellige typer af alkoholsodavand – uanset om alkoholen stammede fra destillering eller gæring.

For at opnå denne afgiftsmæssige ligestilling skulle den samlede afgiftsbyrde på malt- og vinbaserede alkoholsodavand bringes op på niveau med byrden på de spiritusbaserede alkoholsodavand. Spiritusafgiftssatsen på 150 kr. pr. liter ren alkohol er således næsten tre gange så høj som ølafgiftssatsen på 50,90 kr. pr. liter ren alkohol.

Tillægsafgiftssatserne på malt- og vinbaserede alkoholsodavand blev endvidere gjort afhængige af, hvorvidt alkoholindholdet var over eller under 10 pct. vol., jf. øl- og vinafgiftslovens §§ 3B og 3C. Oversteg alkoholindholdet ikke 10 pct. vol., blev afgiftssatsen beregnet ud fra en gennemsnitlig alkoholprocent på 5,5 pct. Oversteg alkoholindholdet derimod 10 pct. vol., blev afgiftssatsen beregnet ud fra en gennemsnitlig alkoholprocent på 12 pct.

Derudover blev der pålagt en generel tillægsafgift på samtlige alkoholsodavand på 2,90 kr. pr. liter ekskl. moms. For de malt- og vinbaserede alkoholsodavand blev denne generelle afgift lagt oveni de ovennævnte tillægsafgiftssatser.

Den samlede afgift – inkl. enten øl-, vin- eller spiritusafgift – på en 27,5 cl's alkoholsodavand med 5,5 pct. vol. blev dermed ca. 3,85 kr. pr. flaske (inkl. moms) – uanset alkoholens oprindelse. Tillægsafgiftssatserne på de forskellige typer af alkoholsodavand udgør mellem ca. 1 kr. og 2,85 kr. inkl. moms pr. flaske.

Alkoholsodavand blev afgrænset ved hjælp af henvisninger til EU's kombinerede nomenklatur – svarende til store del af afgiftslovgivningen. Der blev dog ikke – af hensyn til risikoen for omgåelse – indsat en øvre grænse for alkoholindholdet i disse alkoholsodavand.

Alkoholsodavand blev – hér angivet uden henvisning til EU's kombinerede nomenklatur – defineret som:

- Blandinger af malt(øl)produkter, vinprodukter, frugtvin eller spiritus med:
- Kulsyreholdige ikke-alkoholholdige drikkevarer, såsom mineralvand eller sodavand.
- Ikke-kulsyreholdige drikkevarer, såsom kaomælk eller mælk.
- Frugt- eller grønsagssaft, eller -most.

Med malt(øl)- eller vinprodukter menes øl henholdsvis vin, som har mistet sin karakter af øl henholdsvis vin, og dermed kan henføres til »andre gærede drikkevarer« i den kombinerede nomenklatur.

Alkoholsodavand er afgrænset ved at være blandinger af disse »andre gærede drikkevarer« henholdsvis spiritus med ikke-alkoholholdige drikkevarer.

Spirit, malt(øl) og vin, som udelukkende er tilsat aromastoffer eller aromatiserende ingredienser, er dermed ikke omfattet af tillægsafgiften. Betingelsen for, at aromatiseringen ikke medfører pålæggelse af tillægsafgift er dog, at produktet ikke ændrer karakter og dermed heller ikke skal henføres til en anden position i den kombinerede nomenklatur.

Dette betyder, at så længe øl ikke har mistet sin karakter af øl, og dermed fortsat tariferes som øl, og så længe vin ikke mister sin karakter af vin, og dermed fortsat tariferes som vin, vil produktet ikke blive omfattet af tillægsafgiften på alkoholsodavand. For andre gærede drikkevarer, som allerede tariferes under position 2206, vil der skulle være tale om blanding med ikke-alkoholholdige drikkevarer.

Skatteministeriets praksis

I forbindelse med indførelsen af tillægsafgiften på alkoholsodavand viste det sig, at tilsætning af bl.a. frugtsaft i forbindelse med fremstillingen af produkter, såsom cider, frugtvin, likør og bitter, var almindeligt forekommende. For disse produkter var der ikke tale om, at de mistede deres karakter af henholdsvis cider, frugtvin, likør eller bitter, men at det var en naturlig del af fremstillingsprocessen. Derved var disse produkter ved en fejl blev omfattet af den ovennævnte afgrænsning af tillægsafgiften.

Skatteministeriet fandt det uhensigtsmæssigt, at tillægsafgiften på alkoholsodavand uilsigtede kom til at omfatte produkter, såsom cider, frugtvin, likør og bitter. Den administrative praksis blev derfor, jf. det ovennævnte supplerende nyhedsbrev fra ToldSkat, at de nuværende henvisninger til EU's kombinerede nomenklatur blev suppleret af henvisninger til EU-markedsordningen (vedr. spiritus, herunder likør og bitter), Fødevarestyrelsens frugtsafts bekendtgørelse (vedr. cider) henholdsvis frugtvinsanordningen (vedr. frugtvin), jf. også lovforslagets indhold nedenfor.